

svetlo perspektivo našim delovnim ljudem. Razumljivo je, da imamo tudi danes slabosti v delu delavskih svetov. O njih je bilo govora na nedavnem Kongresu delavskih svetov. Ob tej priložnosti je bila sprejeta tudi resolucija, ki bo po mojem mnenju mnogo pomagala organom delavskega samoupravljanja, da bodo svoje delo še bolj izboljšali.

Vprašali ste, kateri ukrepi delavskih svetov so najbolj pozitivno vplivali na delovno storilnost v proizvodnji. Lahko rečem, da se delovni kolektivi zelo trudijo, da bi povečali proizvodnjo in delovno storilnost. Delovni kolektivi in sveti pa nimajo v rokah vseh činiteljev, s katerimi je mogoče učinkovito vplivati na delovno storilnost v podjetjih. Ali pa jih nimajo dovolj. Činitelje, ki vplivajo na produktivnost, je mogoče razvrstiti v dve skupini: prvič so to dejstva, na katera delavski sveti ne morejo neposredno vplivati, ker so predvsem rezultat ukrepov naše gospodarske politike in predpisov, in drugič je to tisto, kar spada v področje pooblastil gospodarske organizacije. Kar se tega drugega tiče, so delavski sveti storili in se lotevajo vrste ukrepov, ki so pozitivno vplivali tako na proizvodnjo kakor tudi na produktivnost. Z njihovimi ukrepi in vplivom je bila dosežena boljša delovna disciplina, popolnejša delovna in higienska zaščita, čeprav je mogoče tu še veliko tega napraviti, posebno v nekaterih podjetjih. Iz takih ukrepov neposredno izhajajo manj primerov nesreč, manj bolnih, manj kvarov na strojih in napravah. Boljša je tudi priprava in organizacija dela, kontrola nad procesom proizvodnje, material se troši bolj ekonomično, izboljšanje je notranji transport in skladiščna služba. V večjem številu podjetij so v ta namen dobro izkoristili tarifni pravilnik, posebno pa sistem premij in norm. Posebej je treba poudariti tudi razne kurze in tečaje, ki so bili organizirani na pobudo delavskih svetov in na katerih so pridobivali delavci tehnično in politično izobrazbo, kar ni ostalo brez pozitivnega vpliva na delovno storilnost.

Povedal bi nekaj tudi o slabostih, ki negativno vplivajo na povečanje proizvodnje in delovne storilnosti. Tudi tu bi se ustavil samo pri nekaterih pomanjkljivostih, pravzaprav pri tistih, ki terjajo, da jih posebej poudarimo.

Prva taka slabost je težnja k avtarkiji podjetja. Po mojem mnenju vodi taka težnja podjetje k neracionalnemu delu, mu onemogoča vzdrževanje standarda delov, zahteva več raznih surovin, podražuje proizvodnjo, pogojuje nepopolno izkoriščanje zmogljivosti, terja več visokokvalificiranega kadra itd. Naša podjetja bi se morala bolj specializirati, uvesti tipizacijo izdelkov in več delati v kooperaciji. S tem bi dosegla racionalnejšo proizvodnjo, boljšo organizacijo podjetja, manjšo potrebo po visokokvalificiranih kadrih, večjo produktivnost in boljše plače.

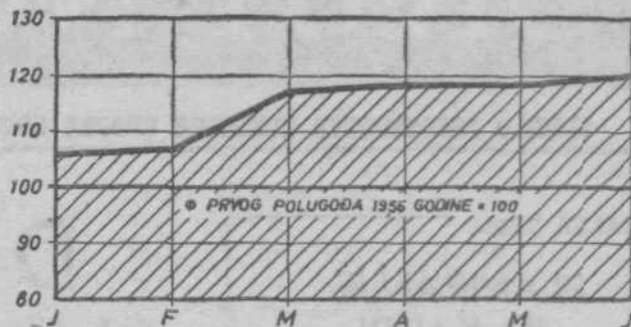
Drugi tak negativni pojav je tudi neupoštevanje stvarnih potreb tržišča. Dogaja se namreč, da izvrši neko podjetje vse priprave, da bi začelo proizvajati nov izdelek. Tisti trenutek, ko se pojavi s takim načrtom, se jih javi še drugih deset z namero, da bodo proizvajala isto in pri tem ne upoštevajo, ali je to družbi potrebno ali ni. To je škoda: na več strani novi stroji, novo orodje, nov kader, neracionalna proizvodnja, neizkoriščene zmogljivosti, a zraven tega še problem prodaje.

Ce bi te slabosti odpravili, bi bil to velik korak naprej v razvoju našega gospodarstva. Tu bi delavskim svetom morali bolj pomagati strokovna združenja, zbornice in drugi činitelji. Posebno nekaterim izmed njih je treba pomagati, da bodo izpopolnili svoj stil in delovno metodo in da bodo obvladali našo ekonomsko politiko, ker se ta politika prav v podjetjih konkretizira. Od tega, koliko bodo podjetja ali delovni kolektivi popolneje razumeli to politiko, bo odvisen tudi tempo, s katerim bomo lahko napredovali v povečanju delovne storilnosti in povečanju nacionalnega dohodka.

DELOVNA STORILNOST

GIBANJE DELOVNE STORILNOSTI V INDUSTRIJI FLRJ V PRVEM POLLETJU LETA 1957

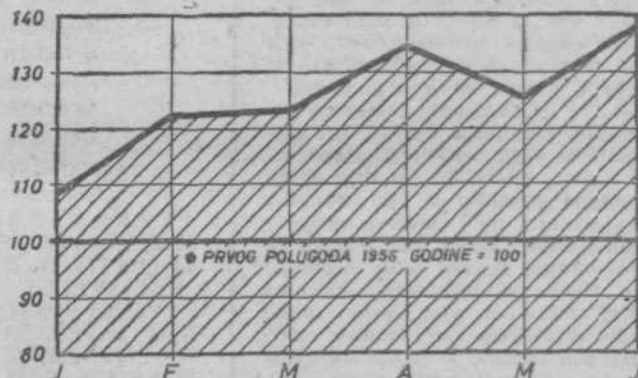
v primerjavi s prvim polletjem leta 1956

Delovna storilnost v industriji, računana po gibanju proizvodnje in številu zaposlenih, je od leta 1952 do leta 1956 rasla počasi, od druge polovice lanskega leta pa se je začela hitreje povečevati. Po prvih podatkih se je ta težnja uveljavila tudi letos, ker je rasla industrijska proizvodnja hitreje kakor se je povečalo število zaposlenih. Povečanje produktivnosti je bilo doseženo bolj ali manj v vseh vejah, posebno v bazični industriji. Vendar je treba odstopke povečanja produktivnosti, ki ga dobimo s primerjanjem proizvodnje in števila zaposlenih v neki meri popraviti glede na to, da je bila proizvodnja lani nizka. Pri oceni gibanja delovne storilnosti je treba vsekakor upoštevati tudi druge činitele.

GIBANJE DELOVNE STORILNOSTI V CRNI METALURGIJI FLRJ V PRVEM POLLETJU LETA 1957

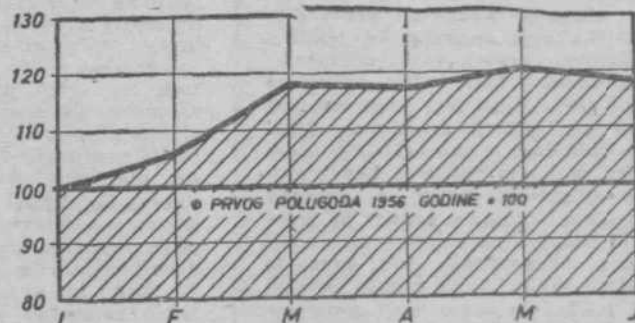
v primerjavi s prvim polletjem leta 1956

Pripombe o gibanju delovne storilnosti v industriji sploh se nanašajo tudi na posamezne industrijske veje. Kakor je razvidno iz grafikona je bilo v črni metalurgiji realizirano sorazmerno visoko povečanje produktivnosti.

GIBANJE DELOVNE STORILNOSTI V KEMIČNI INDUSTRIJI FLRJ V PRVEM POLLETJU LETA 1957

v primerjavi s prvim polletjem leta 1956

Kemična industrija je kljub znatni zastarelosti številnih objektov povečala delovno storilnost v prvem polletju letošnjega leta za 13 %, v primerjavi s prvimi 6 meseci lanskega leta. To je dosegla predvsem s popolnejšim izkoriščanjem zmogljivosti velike kemične industrije za proizvodnjo umetnih gnojil.